

[Bilgrav-Nielsen]

ver det vel muligt at tage stilling til, hvorvidt man skal køre med det koncept, der nu er lagt op til i dette cirkulære.

Vi er helt afgjort tilhængere af, at vi går de nye veje, der her er beskrevet, og jeg må sige, at når det drejer sig om et så beskedent skridt i ny retning, som finansministeren redegjorde for, fra ca. 10 pct. udliciteret til måske 20 pct. over nogle få år, så er det lige præcis så stilfærdigt og så styret, kan man sige, at der ikke er nogen risiko for de store ulykker. Jeg tror i øvrigt ikke, de kommer. Jeg tror tværtimod, at det vil være gavnligt, og jeg tror, mange i den offentlige sektor vil glæde sig til at kunne gå disse veje.

Derfor kan jeg heller ikke give tilslutning til, at vi vedtager en dagsorden, der specielt for den sidste halvdel vedkommende låser sig fast på, at hvis der kommer besparelser, skal de anvendes til forbedringer af kvaliteten i den offentlige service. Det kan godt være, de skal det på enkelte områder, et enkelt år, fordi der er nogle forbedringer, vi politisk ønsker gennemført, men det kan også være, at der er andre områder, hvor vi siger, at her kan vi foretage en besparelse, fordi vi et år gerne vil afsætte flere penge til Østhjælpen, eller hvad ved jeg. Den fleksibilitet tror jeg enhver, der har deltaget i diskussionen om finanslovene, ved at vi har brug for.

Derfor er jeg betænkelig ved den tilføjelse, som dagsordenen har fået – tror jeg – over en nat, ellers havde det set helt anderledes ud for Det Radikale Venstres tilslutning. Nu må vi stemme imod.

Kofod-Svendsen (KRF):

Man kan begynde med at stille det overordnede spørgsmål: Er det positivt eller er det negativt at satse på udlicitering af offentlige drifts- og anlægsopgaver? For at besvare det spørgsmål må man selvfølgelig se lidt nærmere på, hvad følgerne vil blive. Men hvis det er sådan, at man skaber flere valgmuligheder i tilfælde, hvor både det offentlige og det private byder på en konkret opgave, er det da kun godt.

Det er ikke en selvfølge, at det offentlige skal løse en række drifts- og anlægsopgaver. Men det skal heller ikke være sådan, at det er en selvfølge, at det offentlige ikke skal gøre det. Det må naturligvis afhænge af en helt

jordnær prøve, og vi har vel alle hørt adskillige eksempler på, hvordan det offentlige har løst en opgave. Private er kommet med tilbud, men så er det offentlige faktisk kommet med et nyt tilbud, som viste sig at være væsentlig billigere. Man blev tvunget til at overveje, om opgaven kunne løses på en ny måde. Nogle gange betyder det, at private får opgaven. Andre gange er der saglige argumenter for, at det offentlige fortsat løser opgaven. Og det tror jeg er det rigtige svar på: Er udlicitering noget godt? Ja, det er godt på grund af den udfordring, det offentlige får, at man i hvert enkelt tilfælde vælger, om det offentlige fortsat skal løse opgaven eller det skal ske i privat regi. Jeg mener, vi har flere eksempler på, at et skift har været fornuftigt.

Men jeg er da enig i det, hr. Lykketoft var inde på. Det skal ikke betyde, at vi så får nogle ideologisk bestemte private monopoler. Hensigtsmæssigheden må være det afgørende, det må selvfølgelig komme an på en prøve, og vi må være så fordomsfri, så åbne, som overhovedet muligt.

Men hvis vi så – enten ved, at private får opgaven, eller ved, at det offentlige får færre økonomiske ressourcer fortsat løser opgaven – sparer nogle penge, skal vi så pr. definition sige, at disse midler ikke må medføre en offentlig besparelse, eller at vi løser nye opgaver? Det Radikale Venstres ordfører nævnte en øget indsats på Østeuropaområdet; vi kunne nævne en lang række ønsker, vi har alle ønskesedler til de kommende finanslovforhandlinger. Jeg kan ikke forstå det andet punktum i den af hr. Lykketoft og fru Mimi Jakobsen foreslåede dagsorden om, at man på forhånd skal bindes. En gevinst ved en udlicitering bør ikke være selvstændig anledning til budgetnedskæring, men være til rådighed for en forbedring af kvaliteten i den offentlige service. Men hvad nu, hvis man vil give en privat institution på det sociale område en mulighed eller der er helt nye opgaver, man vil sætte i gang? Hvorfor denne binding?

Vi er uenige i den binding, som ligger i anden sætning, og vil derfor stemme imod dagsordenen. Ideologisk er vi ikke for, at man for enhver pris skal udlicitere, men vi skal hele tiden ind i overvejsen: Er det godt, at det offentlige fortsætter, eller skal vi have et skift? Dermed har vi ikke pr. automatik sagt, at pri-